

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΤΗΝ ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΗΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΣΣΑΝ

(ΠΟΙΗΜΑ ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ)
Θεολόγου, Ίεροκήρυκος, Έκκλ. Συγγραφέως
ΑΘΗΝΑΙ 2002

Ὁ Ἱερεὺς·

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀμήν.

Ψαλμός ΡΜΒ΄ (142).(χῦμα)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καί μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου· ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖρας μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποιήσόν μοι τό πρωῒ τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελού με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατέφυγον

δίδαξόν μέ τοῦ πνεύματός σου· σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό πνευμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς ψάλλομεν ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν:

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν · εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν · εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἰ.

ᾠχος δ΄. Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς.

Τῆς Παναγίας τῆ Εἰκόνι προσδράμωμεν, ἐν εὐλαβείᾳ οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, μετὰ δακρύων κράζοντες ἐκ βάθους

ψυχῆς· ᾧ Θεοχαρίτωτε, περιφρούρει καί σκέπε, Ἔθνος καί λαόν αὐτοῦ, ἐκ παντοίων κινδύνων, καί τούς Ἁγίους Τόπους ἔσαεί, πρὸς τόν Υἱόν σου, θερμαίς σου δεήσεσι.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄπολυτίκιον.

Ἄειπάρθενε Μῆτερ ὀρθοδόξων ἀγλαΐσμα, τῆς Γεθσημανῆς εἶ Κυρία, Ἱεροσολύμων τὸ σέμνωμα. Τῆς θείας σου Εἰκόνοσ εὐλαβῶς, δεχόμεθα τὰς χάριτας θερμῶς, ἐν Γενισέα καὶ Ἑλλάδι ὅσοι πιστοί, μετὰ δακρῶν λέγοντες· σκέπε τὸ Ἔθνος ἐς αἰεί, φρούρει ἡμᾶς Πανάχραντε, σοῦ προσκυνοῦντες τὴν Μορφήν, ᾧ Ἱεροσολυμίτισσα.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμή γάρ σύ προϊίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σου· σούς γάρ δούλους σώξεις αἰεί ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ψαλμός Ν' (50) (χῦμα)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καί κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καί ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν μέ. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ίδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ίδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καί τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσωπῶ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοί ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου σου, καὶ τό Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοί τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιασεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ἀνεκτίθει τὸ νόμος.

Ὁ χορός·

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ὑγρᾶν διοδεύσας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνῶ σου Παρθένε πανευλαβῶς, τὴν θεῖαν σου χάριν, ἧς ἀπήλαυσα δασιλώς, ἐλθὼν προσκυνήσας τό Μνημεῖον, Γεθσημανῆς τῷ Ναῶ σου Πανύμνητε.

Ἑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Μετέχων ὁ δαίλαιος ἐν αὐτῷ, τῆς ἐπιταφίου, ἐξοδίου σου τελετῆς, ἐν δάκρυσιν ὕμνησα ἀξίως, τά σά θαυμάσια Μῆτερ ἀπείρανδρε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοός μου, ὦ Κύριε τοῦ παντός, φωτί ἀιδίῳ, φωταγώγησον τὴν ἀρχήν, τοῦ ὕμνολογῆσαι τὴν σὴν χάριν, ἧς τοῖς Ἁγίοις σου Τόποις ἀπήλαυσα.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν.

Ομόθυμον χάριν ἀποδεχθεῖς, Μῆτερ Θεοτόκε, ἐν τῇ θείᾳ Γεθσημανῇ, ὅτε προσεκύνησα ἀσμένως, τὴν σὴν Εἰκόνα, ὦ Ἱεροσολυμίτισσα.

Ἑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρωθέντας Παρθένε, τοῦ πονηροῦ δήγματι, καὶ ἐκ Παραδείσου ῥιφθέντας ἀπὸ τόν Κύριον, πάλιν ὠκτείρησε, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τοῦ ζωοποιῆσαι πάντα ἄνθρωπον.

Ἑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, ἀπὸ ψυχῆς πάντοτε, εἰς Ἁγίους Τόπους προφρόνως, νῦν εὐρισκόμενος, τόν σόν Υἱόν καὶ Θεόν, καὶ Λυτρωτὴν τῶν ἀπάντων, τῶν πιστῶν κραταίωμα, τό ὑπερθαύμαστον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ρώσιν δίδου μοί Μῆτερ, τήν τῆς ψυχῆς σώματος· καί ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν πόνων, σύ ἐπιβράβευσαν, τοὺς προσκυνοῦντας νῦν, τήν σὴν ἁγίαν Εἰκόνα, πίστει αἰτουμένους σου θεῖαν βοήθειαν.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ὁδυνῶν ἀνεικάστων, ἀδικιῶν θλίψεων, καὶ ἀρρωστημάτων παντοίων, πάντας ἀπάλλαξον, ὦ Μεγαλόχαρη, ταῖς σαῖς θερμαῖς ἰκεσίαις, πρὸς Υἱόν ὃν ἔτεκες, Σωτῆρα Κύριον.

Διάσωσον, ἡμᾶς ὦ κόρη Θεογεννήτορ, τοὺς προσδραμόντας πιστῶς τῇ θεῖα Εἰκόνι σου· καὶ λύτρωσαι, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει:

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ´).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ´).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ´).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἱεράν παράκλησιν ταύτην μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ´).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων .

Ὁ χορός·

Ἀμήν .

Κάθισμα. Ἦχος β´, Πρῆσβεῖα θεορμή.

Πολέμοις Ἄγνη, πολλοῖς περικυκλούμενοι, ἐχθρῶν ὄρατῶν, καὶ ἀοράτων Δέσποινα· σοὶ θεορμῶς κραυγάζομεν, θραῦσον

τά τούτων ὄπλα τῷ κράτει σου, καί εἰρηναίαν δός ἡμῖν ζωήν,
τοῖς σοῖς οἰκέταις, Θεονύμφευτε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ,
τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμεν σοι· Θεοτόκε
Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ
μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Συνεχόμενος Πάνσεμνε, ὑπὸ ἀγωνίας διὰ τὰ τρέχοντα,
καταφεύγω τῇ σῇ χάριτι· καὶ ἐπικαλοῦμαι σὴν βοήθειαν.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἀλεξίκακον φάρμακον, ἐκ τῆς σῆς Εἰκόνης τανὺν
ἐκδέχομαι, ὧ σεπτῇ Παντοβασίλισσα, ἐπιδαψιλεύεις μοι
ιάματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Γαληνεύεις Μητρόθεε, πάντων τας καρδίας ἐκ τῆς Εἰκόνης
σου, τῶν πιστῶν ἐξαιτουμένων σου, τας πρὸς τόν
Θεάνθρωπον πρεσβείας σου.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ὡς τό πάλαι διέσωσας, ἐκ τῆς ἀρρωστίας καὶ φοβερᾶς
πληγῆς, ἀδελφόν τόν σοί προστρέξαντα, ἐν Γεθσημανῇ πρὸς
τὴν Εἰκόνα σου.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσον θαυμαστῶς, καί τό γένος τῶν Ἑλλήνων ἐκ δεινῶν, ὅτι σύ εἶ Ῥπέρομαχος Στρατηγός, Ἐλευθερώτρια αὐτοῦ ἡ θεοτίμητος.

Ῥπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥνομα τό σόν, ὧ Ἱεροσολυμίτισσα, ἐπικαλούμεθα θερμῶς ἵνα φρουρῆς, τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰλεως γενοῦ, τοῖς ἡμῶν οὖν πλημμελήμασι καὶ τόν Υἱόν σου καὶ Θεῖον Λυτρωτήν, σύ ἐκδυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς ἅπαντας.

**Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.**

Ῥφθης θαυμαστῶς, προστασία καὶ βοήθεια, ὥσπερ μητέρα φιλόστοργος ἡμῶν, τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ Ἔθνους Μητροπάρθενε.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ῥπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλάσθητι, τοῖς σοῖς δούλοις Πάνσεμνε, τοῖς ἐν πίστει εὐλαβείᾳ καὶ ζήλῳ, διακονοῦσιν ἐνταῦθα ἀσμένως, τά ἱερά τοῦ Θεοῦ Προσκυνήματα, ἅ διαφυλάττε αἰεὶ, ἀπό πάσης ἐχθρῶν δολιεύσεως,

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκένωσε, καθ' ἡμῶν ὁ δόλιος, τὴν φαρέτραν τῆς αὐτῶν κακουργίας· καὶ τραυματίσας τὸ Ἔθνος τὴν πίστιν, πρὸς τὴν διάλυσιν πάντων στοχεύει νῦν. Ἀλλά σύ πρόφθασαν Σεμνή, τοῦ ἀλάστορος πάντα διάσωσον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ρημάτων, ἀθείας Δέσποινα, ὁ παγκάκιστος πληροῖ μου τὰ ὦτα, ἐπιχειρῶν τὴν ἐμὴν προδοσίαν, κατὰ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους ὁ ἄνομος. Διό καὶ αὐθις ἐκζητῶ, τῆς αὐτοῦ κακουργίας με ρύσασθαι.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ὁ πάθει, πειρασμοῖς ἐκάστοτε, ἀπειλούμενος ὑπο τοῦ Βελίαρ, διό πρὸς σέ καταφεύγω ἐν πίστει, ὦ Μεγαλόχαρη σῶσον με τάχιον. Διό ἐκ πόθου προσκυνῶ, τὴν πανσέβαστον ταύτην Εἰκόνα σου.

Διάσωσον, ἡμᾶς ὦ Κόρη Θεογεννήτορ, τοὺς προσδραμόντας πιστῶς τῇ θείᾳ Εἰκόνι σου· καὶ λύτρωσαι, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀχραντε, ἡ διὰ Λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα, μητρικὴν παρησίαν.

Εἶτα μνημονεύει:

Ὁ Ἱερεῦς·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ΄).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
..... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ΄).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ΄).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ
..... τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἱεράν παράκλησιν ταύτην μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ΄).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Ὁ χορός· Ἀμήν .

Εὐθύς ψαλλομέν.

Κοντάκιον, ᾠχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Θεοτόκε Ἱεροσολύμων τό καύχημα, τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων τό ἀγαλλίαμα, δέξαι αὐθις ἱκετηρίους ταύτας προσευχάς, πάντων ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, κινδυνευόντων ἀληθῶς, ἐκ παγίδων τοῦ δράκοντος. Δός ἡμῖν Παναγία, βοήθειαν καί ὑγείαν, εὐστάθειαν καί ἰλασμόν, τοῦ ρυσθῆναι ἐκ θλίψεων.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον,

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.

Στίχ., Ἄκουσον, Θύγατερ, καί ἴδε, καί κλῖνον τό οὔς σου, καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καί ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεύς τοῦ κάλλους σου.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.

Στίχ. Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.

Ὁ Ἱερεὺς·

Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ΄).

Ὁ Ἱερεὺς·

Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός·

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός·

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς·

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
(Λουκ. α' 39-49. 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἀγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνὴ μεγάλη καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοί τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς μέ; Ἴδού γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτα μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακάρια ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδού γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δέ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορός·

Δόξα σοί, Κύριε δόξα σοί.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡ Τριάς Ἁγία, Πάτερ Υἱέ καὶ Πνεῦμα, διάσωσον τό Γένος, ἡμῶν ἐκ τῶν κινδύνων.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, καί κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Παναγία Δέσποινα, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Ἱεροσολύμων τε, καὶ Ἑλλάδος κλέος εἶ, ἀγαλλίαμα. Ἐπί σέ ἅπαντες, σήμερον σπεύδομεν, ὡς ἰκέται σου δεόμενοι, πρόφθασον εἰς βοήθειαν, διά σωτηρίαν τῶν δούλων σου. Ὡ Μητερ Θεοτόκε, τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων ἡ ἐλπίς, Ὁρθοδοξίας τό καύχημα, Ἱεροσολυμίτισσα.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπί σοί, κατησχυμένος ἀπό σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τήν χάριν, καί λαμβάνει τό δῶρημα, πρὸς τό συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολή τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζόμενων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ὁ Ἱερεὺς·

Σῶσον ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός τῆς ἐπικεκλιμένης Ἱεροσολυμιτίσεως· χάριτι καὶ σκέπη τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου καὶ τοῦ Παναγίου καὶ

Θεομητορικοῦ Χαριτοβρύτου Μνήματος· δυνάμη τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν Παμμαιγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων, αὐλῶν, νοερῶν, δυνάμεων, ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων τῶν πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν δώδεκα, τῶν ἑβδομήκοντα καὶ πασῶν τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ ἰσαποστόλων καὶ τῶν θεοστέπων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γωεργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους, Ἐλευθερίου, Βλασίου, Ἀνθίμου καὶ Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμπάντων· τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Θεοφάνους ἐπισκόπου Περιθεωρίου· τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς καὶ θαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελούμεν) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἰκετεύομέν σε, μόνε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δοεμένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ΄).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς σου Ἰουῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός·

Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σωτηρίας τυχόντες, διὰ τοῦ Σωτῆρος Υἱοῦ σου Ἄχραντε, αὐτῷ εὐχαριστοῦμεν, καὶ σέ δοξολογοῦμεν, ὀλοψύχως κραυγάζοντες ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὀμμάτων μὴ παρίδης, βρῦσιν τῶν δακρῶν διὰ τὰ πταίσματα, ἃ ἔπραξε τό Γένος, ἀλλά μετανοοῦμεν, γονυπετεῖς ἀνακράζοντες ἰλάσθητι καὶ ἡμῶν, τῶν σοί καταφευγόντων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀμήν τῆς σωτηρίας, σὺ ὑπάρχεις Παρθένε διὰ τοῦ σου Υἱοῦ, πρὶν καταποντισθῶμεν, θύματα ἀπιστίας, πρὸς αὐτόν ἐλλιμένισον, ὅπως ἐν πίστει θερμῇ, πάντες διασωθῶμεν.

Καὶ νῦν, καὶ ὧν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐμνοῦμεν ἐκ καρδίας, τόν Σωτῆρα Χριστόν καὶ τήν Θεομήτορα, διὰ τὰς εὐλογίας, ὡς καὶ τήν σωτηρίαν, ἣν παρέσχον τῷ Γένει ἡμῶν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

ᾠδὴ η'. Τόν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Μῆτερ ἅγια, ἀρρωστημάτων παντοίων, διαφύλαττε τῆ σῆ ἐπιστάσια· καὶ τοῖς ἀσθενοῦσι, παράσχου τὴν ὑγείαν.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα τῷ κόσμῳ, τῆς ἀπιστίας τὰ νέφη, καὶ κακοδαιμονίας πάσης, τοῖς σοῖς θαυμασίοις, διαλυθῶσι πάντη.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆ τοῦ Υἱοῦ σου, Θεογεννήτρια σκέπη, οἱ πιστοὶ εὐρεθῶμεν ἐν τάχει· ὅπως σεσωσμένοι, Θεὸν δοξολογῶμεν.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἴνα δοξάζω, καὶ προσκυνῶ μετὰ πόθου, τὴν ἅγιαν σου Εἰκόνα ᾧ Κόρη, θλίψεως μέ πάσης, ἐκλύτρωσαι καὶ βλάβης.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Συνάχθητε ἐν πίστει, Ἕλληνες καὶ πάντες, Χριστιανοὶ ὀρθοδόξων ἐκπρόσωποι, πρό τῆς Εἰκόνης ἁγίας Γεθσημανίτισσας.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων καὶ ψυχῶν τέ, κλίνωμεν ἐνθέως, μετ' εὐλαβείας τό γόνυ ἐν δάκρυσιν· καὶ προσκυνήσωμεν ταύτη, χάριν αἰτούμενοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, σέ παρακαλοῦμεν, τὰ ἱερά Προσκυνήματα φύλαττε, ἐξ ἀπειλῶν καὶ κινδύνων, τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Φρουροῦσα μή ἐλλίπης, τόν σέ ἐξυμνοῦντα, πάσης κακίας, νόσου καί θλίψεως, Θεοχαρίτωτε Μῆτερ, Ἱεροσολυμίτισσα.

Καί εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ,

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Καί ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Φρούρει Θεοτόκε παρακαλῶ, Πόλιν τὴν ἁγίαν, καὶ μητέρα Ἐκκλησιῶν, τόν Ἀρχιποιμένα αὐτῆς καὶ Ἱεράρχας, τοὺς Ἄγιοταφίτας, ἐκ περιστάσεων.

Ἱεροσολύμων ὁ θησαυρός, πάντιμος ὑπάρχει, ἡ Εἰκὼν σου θαυματουργός· διο ἐκζητοῦμεν. ἰάσεις πρὸς ὑγείαν, ψυχῶν τέ καί σωμάτων, Μῆτ

Λύσον τοῦ Λάου σου τὰς συμφοράς, πρᾶννον τὰ ἔθνη, καί εἰρήνην δίδου αὐτοῖς, ἐν δικαιοσύνῃ, ἀγάπῃ ὁμονοίᾳ, ἵνα διαβιῶσι, Χριστοῦ τῇ χάριτι.

Ἄκουσον Παρθένε τοὺς στεναγμούς, τῶν ἀδικούμενων, καί πονούντων ἐκ τῶν δεινῶν· δός αὐτοῖς ἐν τάχει, παραμυθίαν ρῶσιν, ἄρσιν τῆς ἀδικίας, καὶ ἀγαλλίασιν.

Ρύσαι Μεγαλόχαρη Μαριάμ, τέκνα τῶν Ἑλλήνων, Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν· στήριξε καί φρούρει, καί σκέπε φιλοστόργως, παρέχουσα τοῖς πᾶσι φωτισμόν ἄνωθεν.

Ἔχοντες Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, θαύματα τελοῦσαν, ἐν τῇ θεῖα Γεθσημανή, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει μετὰ πόθου, διάσωξε τοὺς πάντας, Γεθσημανίτισσα

Τοὺς κεκοιμημένους χριστιανούς, Ἄγιοταφίτας, τοὺς Πατέρας καὶ Ἀδελφούς, σέ παρακαλοῦμεν, Χριστόν τόν Ζωοδότην, ἰκέτευε ἀπαύστως, τυχεῖν τῆς ἄνω ζωῆς.

Οἴκτειρον Παρθένε τοὺς ἀσεβεῖς, τοὺς μὴ προσκυνοῦντας, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν. Δός αὐτοῖς ἐν τάχει, μετάνοιαν καὶ πίστιν, ἐκ ψυχοφθόρου βλάβης, ἀπολυτρώσασθαι.

Ὑμνον σοὶ ἐκφέρων πανευλαβῶς, ὡς προσκυνητῆς σου, ἐκ ψυχῆς Σέ εὐγνωμονῶ. Κατασπάζομαί σου καὶ αὐθις τὴν Εἰκόνα, τὴν βρούουσαν ἰάσεις καὶ πλεῖστα θαύματα.

Ἐπισυνάπτομεν πανταύσης, παρακαλῶν Μπούσια

Σὴν προσωνυμοῦσαν Μῆτερ Θεοῦ, Ἱεροσολύμοις, προσκυνοῦντες πανευλαβῶς, θαυμαστὴν Εἰκόνα, λαμβάνομεν ἀφθόνως, τὴν ἐξ αὐτοῖς τοῖς πᾶσι, χάριν ἐκβλύζουσαν.

Δεῦτε ἀσπασώμεθα εὐλαβῶς, τὴν σεπτὴν Εἰκόνα, ἐν τῷ τάφῳ Γεθσημανή, Ἱεροσολύμων λαμπρᾶν προσωνυμίαν, τὴν φέρουσαν Παρθένε, θεογεννήτρια.

Πάντων τῶν Ἁγίων θεῖος Χορός, χαίροις ἐν Κυρίῳ, Ἀποστόλων Πατριαρχῶν, Προφητῶν Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν Δικαίων, Ὁσίων Ἀναργύρων, χαίροις πανθαύμαστε.

«Ὑπαπαντῆς»

Σήμερον ἡ πάναγνος Μαριάμ, τῷ Ναῶ προσάγει, ὥσπερ βρέφος τὸν ποιητὴν, ὁ ἐν ταῖς ἀγκάλαις δεδεγμένος Θεὸν αὐτὸν κυρῆται κὰν σάρκα εἴληφε.

«Ἁγίου Φανουρίου»

Ὡς ἄστρον ἐν Ρόδῳ ἀρτιφανές, Φανούριε ὤφθης, εἰ καὶ ἤθλησας πρὸ πολλοῦ, καὶ καταφωτίζεις πιστῶν τὰς διανοίας, βολαῖς τῶν σῶν ἀπειρῶν θαυμάτων ἔνδοξε.

Εἶτα

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον τὰς ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν

οὐρανῶ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Ταὸν ἄρτον ἡμῶν ταὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
 ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς
 εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός·

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

«Ἱεροσολυμίτισσας»

Ἦχος πλ. ᾠ. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτόκε Παρθένε Γεθσημανίτισσα, σέ προσκυνοῦμεν
 ἐκθύμως, ὑμνολογοῦντες θερμῶς, τὰ σεπτὰ σου μεγαλεῖα καὶ
 τὰ θαύματα· ὅτι ἐκ τῆς Γεθσημανῆς, πανταχοῦ διαλαλεῖς τὴν
 ἐν Χριστῷ σωτηρίαν, ἐμπνέουσα τὴν ἐλπίδα, διαφυγῆς ἐκ
 κλυδωνίου παντός.

Ἔτερον, ὅμοιον. Χάρο. Μπούσια

Βοηθῆσαι σοῖς δούλοις Θεογεννήτρια, σπεῦσον τοῖς
 ἀσπαζομένοις τὴν σὴν ἁγίαν Μορφὴν, ἐν Γεθσημανῇ
 κοσμοῦσαν τὸν ὑπέρσεπτον, Τάφον σου Μήτηρ ἀγαθή,
 εὐσεβῶν καταφυγή, κραταίωμα καὶ προστάτις, ἵνα ὑμνῶμεν
 σέ πάντες, λαμπρῶς Ἱεροσολυμίτισσα.

«Υπαπαντῆς»

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ
 ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν

φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σύ Πρεσβῦτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ΄).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ΄).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ΄).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ
 τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἱεράν παράκλησιν
 ταύτην μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ΄).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν
 Ἐκκλησίαν καὶ τὴν κωμόπολιν ταύτην, καὶ πᾶσαν κώμην,
 πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ,
 καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων,
 ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων,
 εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ
 φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι
 πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ
 ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ
 ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ΄).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν
 φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός·

Κύριε, ἐλέησον . (εκ γ΄).

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων
 τῶν περὰ τῶν τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως,
 ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα , ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Ὁ χορός·

Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· (ποιεῖ μικρὰν Ἀπόλυσιν)·

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι .

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός τῆς ἐπικεκλιμένης Ἱεροσολυμιτίσης· χάριτι καὶ σκέπη τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου καὶ τοῦ Παναγίου καὶ Θεομητορικοῦ Χαριτοβρύτου Μνήματος· δυνάμη τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν Παμμαιγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων, αὐλῶν, νοερῶν, δυνάμεων, ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων τῶν πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν δώδεκα, τῶν ἑβδομήκοντα καὶ πασῶν τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ ἰσαποστόλων καὶ τῶν θεοστέπτων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου καὶ Μηναῖ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους, Ἐλευθερίου, Βλασίου, Ἀνθίμου καὶ Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμψάντων· τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους ἐπισκόπου Περιθεωρίου· τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς καὶ θαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ

Ἄννης· (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελούμεν) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

(Ἀσπαζόμενοι δὲ τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλομεν τὰ παρόντα Τροπάρια)

Ὁ χορός·

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Σοῦ τὴν χαριτόβρυτον μορφήν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, κατασπαζόμενοι, θησαυρόν ὑπάρχουσαν, ὄντως πολυόλβον, τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου σου, ἐν τάφῳ σεπτῶ σου, δύναμιν λαμβάνομεν, τὴν ἀπορρέουσαν, ἐξ αὐτῆς καὶ πόθῳ βοῶμεν. Χαῖρε Παναγία Παρθένε, ἀγλαή Ἱεροσολυμίτισσα.

Ἦχος πλ. δ΄.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σε ανατίθημι. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ὁ Ἱερεὺς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ χορός·

Ἀμήν.

